

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Statuæ salis in quam versa est vxor Lot, perennitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

per sacrilegia, cum rege Ozia lepra contaminari merentur. Quot cædes fiunt innocentium, quæ non candida lepra, sed purpureo sanguine notantur! Quot vestes, quot calices sacri venduntur & emuntur! quot aræ, quot templa sacrilegè violantur! Hi omnes si impetigine, aut alopecia cooperti in certum locum forent separandi à sanis, totæ forent extruendæ pro eis ciuitates, sed sat pœnæ eos manet, si à societate ciuium supernorum separantur. Ad quam, vt è numero monstrorum exempti admittantur, Christus animarum medicus, in leprosis à se sanatis, viam monstrauit, quando decem leprosis sibi occurrentibus & dicentibus: *IE SV miserere nostri*, respondit: *Ite, ostendite vos sacerdotibus. Et factû est, dñi irent, mundati sunt.* Nimirum sicut leprosi in lege veteri erant quasi irregulares, eò quòd non tantùm naturaliter, sed etiam legaliter essent immundi; adeoq; nò tantùm ab hominum cõuictu, verùm à templo quoque & sacris arcerentur: ita peccatores omnes in lege noua sunt immundi, ac proin indigni cõfortio Sanctorum, à quorum cælesti domicilio, & beato illo Agni templo arcentur. Quemadmodum igitur illam leproso- rum irregularitatem non medicus, sed sacerdos poterat tollere; cui propterea se sistere debebant, vt expiarentur, ac sacris, iuxta ritum, quem Deus præscripsit, restituerentur: ita se debent & nunc sacerdoti sistere, & accurata omnis labis suæ patefactione, per confessionem, & sacramentalem confessionem, sicut Christus instituit, ostendere, vt ab illo absoluantur, diuinæq; gratiæ, & in ius hæreditatis cælestis restituantur. Atque hæc de monstruosa Iudæorum lepra.

Luc. 17. 14.
Matth. 8. 4.
Luc. 5. 14.

Leuit. c. 14.

VI.

Quod si quis aliud è diuinis historijs monstrum sibi cupit ostendi, quod in peccati supplicium sit datum, potest id sanè, & quidem luculentum, cui ad memoriam perpetuandam statua est posita. Nam si vel Poëtæ in monstris numerant periurum illum Battum, quem Mercurius vertit

Ouid. lib. 2.
Metam.

In durum silicem, qui nunc quoque dicitur Index.

Inq; nihil merito verus est infamia saxo.

Gen. 19. 26.

Cur in monstris non habeatur vxor Lot, qua respiciens post se, uersa est in statuam salis? Vatablus vertit in statuam perpetuam, quæ

quæ versio et si minùs propria est, cum passim authores agnoscant, eam mulierem propriè esse in statuâ salis conuersam; tamen illud innuit, quod de ea Tertullianus scripsit, eam durasse ad multa sæcula; immò quod alij asseruerunt, eam ære perennius superfuisse. Siquidem Borchardus, qui vixit ab hinc trecentis annis, testatur hanc statuam, sua adhuc ætate, inter Engaddi & mare mortuum extitisse; eamq; etiam sua adhuc ætate visam docet Adrichomius & Abulensis. Enimuerò Targum Hierosolymitanum addit, statuam hanc duraturam, vsque ad diem extremi iudicij & resurrectionis. Christus sanè Dominus voluit memoriam eius perennare, quando dixit: *Mementote vxoris Lot.* Voluit ergo Deus statuam illam effigie mulieris, & retenta vxoris Lot forma æternum esse iustitiæ suæ monumentū. Nec mirum videri debet, si sal alioqui aquis diffluens, tam diu possit pluuias ac tempestates sustinere. Est enim sal quoddam metallicum, quod imbribus resistit, & ipsis ædificijs soliditate sua est vtile. *Africa*, ait Plinius, *circa Viti- cam construit acervos salis ad collium speciem: qui ubi sole lunaq; induruerè, nullo humore liquecunt, vixq; etiam ferro caduntur.* Eiusmodi salis statua vtique potest & nimbos & hiemes tolerare. Præsertim si miraculo conseruetur.

Luc. 17. 32.

Plin. lib. 31.
cap. 7.

Nam inter mira & monstrosa huius statuæ, non est sola conuersio eius ex homine in lapidem, quæ vim naturæ superat; neque sola eius duratio, siquidem aliàs & marmora suam patiuntur senectutem, & nihil non

VII

auti longinqua valet mutare vetustas;

sed etiam modus conseruandi. Etenim, quod idem Naturalis historiæ scriptor de sale, qui alicubi in extremitatibus aquarū inarescit, alicubi vsque ad medium locum coquitur, scribit: *Aliud etiam in eo mirabile, quod tantumdem noctu subuenit, quantum die auferas,* id ipsum longè in hac statua mirabilius est. Afirmat enim Tertullianus, statuam hanc, si à quopiam mutiletur, mox hoc mutilum quasi vulnus suum sarcire & implere. Accedit & illud prodigium mirissimum, si verum, quod, tamen si statua isthæc eadem & tumultum agat & tumultatum; vt proinde illi accommodari illud ex Græcorum Epigrammatis possit;

Plin. loc. cit.

Cadaver,